

[Finansministeren.]

valutasituation, hensynet til renter og diskonto og forskellige andre ting. Derfor ser jeg mig i hvert fald på nuværende tidspunkt ikke i stand til at udtale noget som helst om, hvilken overbudgettering man må regne med som den rigtige i den kommende udskrivningslov.

Endelig fremhæver det ærede medlem hr. Foged, at hans parti har fremsat en række forslag til begunstigelse af opsparingen. Det er jo fuldkommen rigtigt, men den væsentlige fejl ved disse forslag og disse opfordringer til regeringen om selv at komme med forslag er, at det alt sammen har skullet gøres ved hjælp af skattelettelser. Jeg synes, opgaven for os i dag må være at finde ud af, om det ikke er muligt at finde frem til opsparingsordninger, som ikke går over skatterne, men hvor præmien gives på anden måde.

Ja, jeg tror — jeg håber i hvert fald — at jeg hermed har besvaret de direkte stillede spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Foged: Der var særlig én af den højtærede finansministers bemærkninger, jeg lagde mærke til, og det var, at den opsparing, der her skulle finde sted, ikke måtte gå ud over statens opsparing. Jeg havde egentlig forstået det sådan, at når den højtærede finansminister nu kom med et lovforslag om privat opsparing, var det ud fra den betragtning, at hvis man kunne skaffe tilstrækkelig privat opsparing, ville man, selv fra socialdemokratiets side, udmærket kunne gå med til en nedgang i statsopsparingen. Gennem de seneste år har overbudgetteringen og herunder altså statens opsparing været ret stor, men alligevel vil den højtærede finansminister hævde, at han uden hensyn til det foreliggende lovforslags virkninger vil fortsætte med høj overbudgettering, og at vi derudover skal have en stor privat opsparing. Såfremt vi kan finde frem til ordentlige private opsparingsregler og derved binde de penge, der virker skadeligt i det økonomiske liv ved at gøre valutasituationen anspændt, kunne den højtærede finansminister så ikke strække sig så vidt, at han ville lempe på statens hårde opsparing?

Når jeg derefter spurgte, hvor meget den højtærede finansminister mener der bør bindes, så må den højtærede finansminister sammen med den højtærede økonomiminister dog nu så nær ved finansårets afslutning, altså så nær den 1. april, så nær ved udskrivningslovens fremsættelse — der er jo kun små 2 måneder, ja, end ikke 2 måneder til, at forslag til udskrivningslov fremsættes — have nogen mening om, hvor meget der i forslaget til udskrivningslov vil blive sat på til overbudgettering. Når den højtærede finansminister siger, at det ikke er nemt at svare på disse spørgsmål, må jeg altså forbaus over, at finansministeren ikke kan svare noget mere konkret.

Finansministeren (Hans R. Knudsen): Jeg kan desværre ikke tage forbavnelsen fra det ærede medlem, den kommer han til at beholde.

Når det ærede medlem fremstiller det på den måde, at såfremt den private opsparing var stor nok, behøvede der ikke at være nogen overbudgettering, tror jeg nok, at vi må se tingene i øjnene og gøre os klart, at vi ikke med de opgaver, staten står over for fremover, kan slippe konsolideringen på nuværende tidspunkt. Noget helt andet er, at hvis den opsparing, der sker i befolkningen, fører til den nødvendige forbrugsbegrænsning, så er man fri for at foretage opsparingen fra statens side, men jeg må dog holde fast ved i hvert fald, at det også fra statens side fremover vil være nødvendigt at konsolidere sig og forberede sig i tide på de investeringsopgaver, som staten og samfundet står over for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Holger Eriksen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.